

Jeg kan ikke tro
Gudmund Vinskei - "Virkelig Fri"

»Tro på Herren Jesus, så skal du blive frelst, du og dit hus.« [Ap. G. 16,31](#)

»Jeg ved ikke, om jeg er en kristen. Jeg kan ikke tro.« Det ser ud til, at mange aldrig når længere, skønt de hører Guds ord og gerne vil tro.

Nogle slår sig til ro dér i grænselandet og håber, at det vil gå godt til sidst, men de har aldrig fået troens livsgnist i hjertet.

Er du en af dem?

Da må du vågne og vende om til Jesus. Det er ham, der med sit ord og sin Ånd kan tænde troen i dit hjerte.

Men opfordrer Guds ord ikke det enkelte menneske til tro på Jesus? Hvad er det, som er Guds gerning, og hvad er mit ansvar, når det gælder om at komme til en levende tro på Jesus?

Det er et vigtigt spørgsmål.

Guds ord taler altid om, at frelsen er fri. Syndemes forladelse gives for Jesu skyld. Ingen bliver retfærdig for Gud ved gerninger. Derfor kommer evangeliet til dig og siger: Kom, for alt er rede. Hvad er så dit ansvar?

Du kan unddrage dig Guds kald. Du kan unddrage dig, så evangeliet om frelsen i Kristus ikke bliver forkyndt for dit hjerte. Du kan unddrage dig til fortabelse ([Hebr. 10, 39](#)). Vantro er efter Guds ord ikke at ville tro evangeliet, ikke at ville tro på Jesus ([Johs. 3, 36](#)). Når Israels folk ikke nåede frem til det land, der var lovet dem, da de drog ud af Ægypten, så var det, fordi de blev blændet af synden og nægtede at tro på Herrens ord ([Hebr. 3, 18-19](#)). Ordet, de hørte, blev dem ikke til gavn. Det smeltede ikke sammen med dem ([Hebr. 4, 2](#)).

Guds ord taler om et ondt og vantro hjerte, som falder fra den levende Gud (Hebr. 3, 12). Det er dit ansvar, at du ikke unddrager dig Guds nåde og evangeliet.

Men hvordan kommer et menneske da til troen?

Guds ord siger klart, at de, der skal komme til troen, må høre evangeliet. Troen kommer af forkyndelsen, og forkyndelsen ved Kristi ord ([Rom. 10, 17](#)).

Da Paulus forkyndte evangeliet og »malede Jesus Kristus for øje som korsfæstet« for galaterne, fik de Den hellige Ånd. Det er det, der er blevet kaldt »troens forkyndelse«, det vil sige den forkyndelse, som virker eller fører til troen ([Gal 3, 1-2](#)).

Derfor kaldes troen også en »Guds gave« og ikke en gerning, som det enkelte menneske skal præstere ([Ef. 2, 8](#)).

Læg mærke til den stærke understregning af forkyndelsen af »korsets dårskab« i [1. Kor. 1-2](#). Og så siger apostelen, at det var Guds vilje ved dårskaben i denne forkyndelse at frelse dem, der tror (1,21).

Det er dette, Jesus taler om i [Matt. 11, 25ff](#) og [Luk. 10, 21ff](#). Jeg priser dig, Fader, Himmels og jordens Herre! fordi du har skjult dette for de vise og kloge og åbenbaret det for de umyndige. Og videre: Ingen kender Faderen uden den, som Sønnen vil åbenbare ham for.

Du, der har oplevet dette, kan vanskeligt forklare, hvordan det gik til. Du ved bare, at da du ingen udvej så, da gav du op og kom til Jesus med din nød. Og så kom han til dig og viste dig, at alt var færdigt. Lyset gik op for dig gennem et bibelord, gennem en salmestrofe, du havde lært for længe siden, eller du sad og hørte Guds ord og hørte dig ind i friheden og lyset fra Golgata og forsoningsværket. Da - når du ikke kunne tro - åbenbarede Den hellige Ånd evangeliet for dig, og du kom til troen.

Guds ord siger: Ordet er dig nær, i din mund og i dit hjerte; nemlig det troens ord, som vi prædiker ([Rom. 10, 8](#)).

Det er det profetiske ord om Jesus, som er et lys, som skinner i mørket, indtil dagen lyser frem og morgenstjernen går op i jeres hjerte.

Derfor er det ordet om Jesus - ordet om korset, som du trænger til at høre, læse og bede om Åndens lys over. Så skal »gnisten« blive tændt og blive bevaret i dit hjerte. For troen er tilliden til Jesus, som evangeliet skaber i din sjæl. Det gør, at du hænger fast ved ham, som din eneste redning, som din retfærdighed og hellighed for Gud.

Derfor siger Guds ord: Tro på den Herre Jesus!

Troen er kun levende og frelsende, når den er rettet mod en levende Frelser. Det er troens genstand, der frelser. Når troen klynger sig til Jesus, er troen en sand tro.

Men er denne levende tro altid lige stærk?

Har den altid den virkning i hjertet, at en kristen har frelsesvished?

Læg mærke til, at Guds ord ofte taler om tvivl, men ikke som en modsætning til troen. Det er vantroen, der er troens modsætning og fjende. Der står om Abraham, at han ikke tvivlede i vantro ([Rom. 4, 20](#)).

Derfor kan en, som kæmper med at finde klarhed i sit forhold til Gud, eje en frelsende tro, som længes efter vished, uden at have fundet den. En kristen kan komme i anfægtelse og tvivl, sådan at evangeliet ikke giver ham trøst og glæde og frimodighed. Men både den, som længes efter at blive Jesus lig og påkalder hans navn, og den, som ejer troens fulde vished, har en levende tro, dersom hjertet er vendt mod Jesus.

Som en magnetnål altid peger mod nord, er den frelsende tro altid vendt mod Jesus og kalder på ham. Derfor kan den, som har en levende tro, sige som Peter: Herre, du kender alt, du ved, at jeg har dig kær. For Åndens frugt er kærlighed til Jesus. Kærligheden er rettet mod den, man elsker, længes efter den, man elsker, og vil gerne være hos den, man elsker. Derfor kan alle, som tror på Jesus, synge med sangeren:

Nej, for al den ting jeg vidste,
kan jeg ej min Jesus miste!

(Fra "Virkelig Fri" af Gudmund Vinskey - Dansk Luthersk Forlag 1973 - Shafan 14-06-12)